

kom med en Statistisk i Dag eller rettere en Forklaring over de for Mennesket nødvendige Næringsværdier. Jeg vilde have imødegaaet det før, da jeg havde Ordet, men jeg glemte det, og da jeg nu har faaet Lov til at gøre en længere Bemærkning, vil jeg benytte mig af Lejligheden til at sige, at naar det blev fremhævet, at Sukkerstof var et saa udmærket Næringsmiddel, og at det var saa særlig godt, fordi det indeholdt 95 pCt. Kulhydrater, saa kunne Kulhydrater kun bruges i det menneskelige Legeme som varmegivende Stof, de kunne ikke erstatte en eneste Smule af vore Muffer, altsaa være føddannende eller bruges til Ben og Haar, saa Sukker er altsaa ikke i den Forstand noget nærende Stof. Vi Landmænd vide jo meget godt, at naar vi skulle købe Stoffer til Kreaturerne, spørge vi ikke om, hvor sukkerholdigt det er; vi spørge, hvor meget af kvælstofholdige Stoffer det indeholder, og hvis vi f. Eks. fik at vide, at nogle Kager indeholdt 95 pCt. Sukkerstof eller Kulhydrater, vilde vi sige, Gud fri os for det Stof, det ville vi ikke have, det have vi nok af baade i Kartofler og Mel og en Mængde andre Sager, dem ville vi virkelig ikke købe mere af. Paa samme Maade gaar det med det menneskelige Legeme, Sukkerstoffet eller Kulhydraterne erstattes uhyre let ved en Mængde andre Produkter; det, som det menneskelige Legeme trænger til, er kvælstofholdige Stoffer, som Væg, Mælk, Urter og den Slags; det er vigtige Varer, men ikke Sukker. Sukker er, som sagt, kun et varmegivende Stof, som let kan erstattes af andre og derfor kan købes for dyrt. Jeg vil ikke misforstås i den Forstand, at jeg skulde have noget imod, at Sukkertolden affaffedes, det har jeg paa ingen Maade, og jeg vil værgе mig imod, at jeg skulde have sagt, at jeg ikke vilde have Sukkertolden nedsat, men her er Sukkertoldens Nedsættelse sat frem i en Forbindelse, hvor den bliver for dyrt købt, den er bleven struet op, som om man nu kunde frelse Landbruget, Husmandslodderne og Landmændene derved, og det er den ikke værd. Den er ikke noget Universalmiddel for alle Ulykker i Landet, den er slet og ret et lille Forsøg paa at udrette noget uden at tænke over, om det virkelig vil have de store Følger; saa skulde det følges med nogle kønne Ord, og derfor blev der sagt, at det vilde have sine uhyre store Følger. Hvad Konserver angaar, har jeg som Jagmand fulgt denne Sag fra Ende til anden. Vi trænge ikke saa svært, blot vi kunne saa Toldgodtgørelse, den vil gaa os mest. Og med

Hensyn til alle de andre Fordringer, der stilles, navnlig om en Olfat, som Venstre aldrig har villet gaa med til, uden at vi fik ganske andre Goder for det, vil jeg sige, at hele den politiske Stilling, hele Stillingen overfor Ministeriet gør, at jeg for mit Part ikke kan gaa med dertil, og jeg tror, at jeg i saa Henseende er i god Overensstemmelse baade med min Fortid og ogsaa med de fleste Landmænd, naar jeg vedblivende indtager den samme Stilling. Jeg er jo Rigsdagsmand for en Landkreds og kunde saaledes have særlig Interesse af at komme hjem og fortælle Landarbejderne, at nu var der her inde fra gjort noget godt for dem, nu skulde de faa en 3 à 4 Kroners Nedsættelse — hvis de da fik den. Nej, jeg tror ikke, jeg vilde blive saa svært populær, hvis jeg kom hjem og sagde, at jeg havde medvirket til — nu er jeg ganske vist imod det — men hvis jeg sagde, at jeg havde medvirket til, at Folketinget havde vedtaget denne Lov. Jeg tror ikke, at Landarbejderne blandt Vælgerne i min Kreds vilde blive saa svært henrykte over det; det tror jeg snarere, Gaardmændene vilde blive glade ved; thi de vilde kunne have mere Gavn deraf, efter som de bruge forholdsvis mere. Men at en Rigsdagsmand kan være stolt af at komme hjem og sige, nu har jeg gaaet en Vættelse af 2 à 4 Kr. kan jeg ikke se. Det er, som det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen) sagde i Dag, næsten en Slam, at nogen kan tænke saaledes. Det skulde gøres klart, hvorledes vore Arbejdsforhold ere, naar man tror, at man kan byde dem noget saadant; nej, saa har Arbejderne langt bedre Midler, saa kunne de slutte sig sammen. For at redde de 3 à 4 Kr., det behøve de sandelig ikke at trygle den danske Rigsdag for; kunne vi ikke lette dem noget mere, saa er det for lidt. Jeg kan gerne slutte; jeg vil værgе mig imod ... (Bravo!) Ja, de Herrer maa ikke afbryde mig saa meget, saa fortsætter jeg. Nu kan jeg godt slutte. Jeg haaber, jeg har værgет mig imod at blive misforstaaet for, at jeg vil staae Udviklingen af vor Konserverisag. Det kan man ikke gøre; jeg har siddet i Bestyrelsen og arbejdet længe for den Ting og kender den godt, og vi ville ikke have nogen hyllet Kærlighed til den; thi dertil trænge vi ikke. Vi ville have Sagen frem uden alt dette Postyr, og det skal ogsaa nok gaa. Jeg vil ogsaa værgе mig imod, at jeg er i Uoverensstemmelse med det, jeg har sagt før med Hensyn til Sukkertolden, og endelig vil jeg værgе mig imod, at jeg har talt mod Lovforslagets Interesser. Her er